

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **D. I.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2007, č. j. OAM-1-417/VL-07-ZA09-2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 3. 2008, č. j. 56 Az 229/2007 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 19. 11. 2007, č. j. OAM-1-417/VL-07-ZA09-2007, neudělil žalovaný žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně dne 19. 12. 2007. Rozsudkem ze dne 26. 3. 2008, č. j. 56 Az 229/2007 - 19, Krajský soud v Brně tuto žalobu jako nedůvodnou zamítl. Současně žalobce poučil o možnosti podat proti rozsudku kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Jak vyplývá z doručky založené ve spise krajského soudu (č. l. 21), napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručen v pátek 25. 4. 2008.

Dne 12. 5. 2007 podal žalobce (stěžovatel) k poštovní přepravě kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval splněním podmínek řízení a shledal, že kasační stížnost byla podána opožděně.

Podle § 106 odst. 2 věta první s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí dle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

V daném případě tedy byl ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pátek 25. 4. 2008. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti dle odst. 2 téhož ustanovení pak připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pátek 9. 5. 2008. Protože kasační stížnost podal stěžovatel k poštovní až dne 12. 5. 2008, je zjevné, že lhůta nebyla dle § 40 odst. 4 s. ř. s. zachována.

Pokud stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že napadený rozsudek krajského soudu mu byl doručen dne 26. 3. 2008, pak se zjevně jedná o chybu v psaní, protože předmětný rozsudek byl uvedeného dne teprve vyhlášen.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako opožděnou za použití § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. června 2008

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu